

[Ninn-Hansen.]

et krav om lige vilkår, og jeg mener af den højtærede handelsministers definition af begrebet licitation at kunne slutte, at han selv er indstillet på, at der skal være lige vilkår. Han siger i bemærkningerne til forslag til lov om nedsættelse af en licitationskommission:

„... i almindelighed forstår man her ved en opfordring til flere til på et bestemt tidspunkt at indgive skriftlige, bindende tilbud på en leverance eller et arbejde på samme udbydelsesgrundlag, idet opfordringen rettes samtidig til alle tilbudsgiverne og tillige tilkendegiver for den enkelte, at også andre er opfordret til at give tilbud.“

Den højtærede handelsminister har altså her — og det skal jeg ikke bebrejde ham, tværtimod — talt om et fælles udbydelsesgrundlag for tilbudsgiverne. Det var et godt ord, han her har givet os også til denne debat, for hermed synes jeg den højtærede handelsminister har sagt, at et fælles udbydelsesgrundlag, som jeg må oversætte med „lige vilkår“, må være gældende på alle områder. Det kan ikke være sådan, at man skal have Slagelsesagen om igen i fremtiden; der må være ligestilling mellem de folk, der afgiver tilbud. Kun hvis alle skal rette sig efter de gensidige erklæringer, der er underskrevet, får man den fornødne tillid hos forbrugerne og hos håndværksmestrene, så hele licitationsordningen bliver tilfredsstillende og enkel.

Carl P. Jensen: Den forespørgsel, vi har til behandling her i dag, er formuleret således, at man på forhånd går ud fra, at der ikke eksisterer nogen ligestilling mellem de to parter, det drejer sig om, de kooperative virksomheder og de private håndværksmestre. Heri kan jeg forsåvidt være enig, men måske udfra en noget anden forudsætning end den, de ærede forespørgere har. Man forudsætter nemlig i forespørgslen som noget ganske givet, at håndværksmestrene i deres erhverv har været udsat for unfair behandling af det offentlige såvel som af bygherrer, der arbejder med offentlige midler. Den betragtning kan jeg ikke dele, og derfor tager jeg vel heller ikke meget fejl i at mene, at forespørgerne herefter vil betragte mit parti, og ved denne lejlighed

vel især mig, som repræsentant for de kooperative håndværksvirksomheder. Det kan jeg naturligvis ikke forhindre dem i, men jeg understreger, at jeg i højere grad føler mig som repræsentat for hele samfundet, d. v. s. nøjagtig på linie med den højtærede minister for offentlige arbejder.

Jeg er forsåvidt taknemlig, fordi man har rejst hele dette spørgsmål, for det giver mig anledning til at komme ind på problemet licitationsregler, der kan sammenfattes i dette: Hvem er det, der fortrædiger hvem? Mit parti kunne forsåvidt have stillet nøjagtig den samme forespørgsel med den selvsamme ordlyd.

Hele dette spørgsmål om tilbudsgivning og licitationsregler bringer mig til at tænke på, at det ikke er så forfærdelig længe siden — det var under første behandling af boligstøtteleven — at en af ordførerne gjorde opmærksom på, at en entreprenør i Jylland havde tilbudt at udføre et hvilket som helst byggearbejde til en pris, der lå 10 pct. under de af boligministeriet efter afholdte licitationer godkendte opførelsessummer, og entreprenøren tilbød endda at gøre det uden at have set noget nærmere til projekterne. Det kunne tyde på, at den pågældende entreprenør på forhånd følte sig så temmelig overbevist om, at der findes adskillige håndværksmestre, der efter en saglig og forsvarlig beregning af deres tilbud simpelthen forhøjer deres slutsum med mindst 10 pct. Om nu denne entreprenør har ret, tilkommer det ikke mig at tage stilling til; men det forekommer mig i hvert fald, når jeg tænker på det eksempel, som ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, nu to gange tidligere har haft fremme ved gentagne forespørgsler til den højtærede minister, at denne forespørgsel ikke har afsvækket denne antagelse; tværtimod underbygger den den bedømmelse, den omtalte entreprenør har haft; den underbygger, at der er noget om snakken; jeg har i hvert fald ikke til dato set, at man fra håndværkerorganisationernes side er gået i rette med denne entreprenør. I hvert fald er det jo en kendsgerning, at det kooperative firma i Slagelse, der mod håndværkerens ganske uberettigede protest fik overdraget det udliciterede arbejde, sparede bygherren — i dette tilfælde statsbanerne — for disse 10 pct., der altså er et tal, som stort set fal-